

„Nowa Reforma“ wychodzi dwa razy dziennie.

Wzrost poranny wychodzi codziennie prócz niedziel i dni świątecznych. — Numer popołudniowy wychodzi oprócz niedziel i świąt.

Table with 5 columns: W Krakowie, w Austro-Węgry, w Galicji, w Państwie Niemieckim, w innych państwach. Rows show subscription rates for different regions.

Przebieg i ogłoszenia (inseraty) są wydawane w „Nowej Reformie“ w Krakowie. Nr. rach. poczt. Kasy Oczek. 857.484.

Redakcja: ul. Jagiellońska 10. Administracja: ul. św. Anny 3. — Telefon Redakcji i Administracji Nr. 41, dla rozmów samojęzycznych 1872. — Reklamistów nadających Redakcja nie wraza. We Lwowie sprzedaż numerów po 6 halory w Biurowi Księgarskim A. Olszowskiego ulica Kilińskiego 2 i w Biurowi Pielna, ulica Karola Leszczyńskiego 9.

Cena numeru 4 hal., z przesyłką pocztową 6 hal.

NOWA REFORMA NUMER PORANNY

Pranumeratę przyjmują:

Zamiejscowa: Administracja „Nowej Reformy“ i wszystkie urzędy pocztowe; miejscowa: Administracja „Nowej Reformy“ — Główna trafikarna w Ryuku — Agencja J. Hopasa i A. Salomonowej, ul. Sławkowska 2. — Handel St. Karlińskiego, Sukienien, Handel Piatka i Turka, ul. Szwajska, Biuro dzienników M. Hupczyca, ul. Wiłna. Zamiejscowa pranumeratę i ogłoszenia (inseraty) przyjmują: we Lwowie Biuro dzienników: A. Buchstab, ul. Karola Ludwika 1, 21. — S. Sokółowski, Paśni Hausmana 9. — W Przemysku Krag. — W Jarosławiu A. Amster. — W Tarnobrzegu M. Rookach. — W Wiedniu: Jermann Goldschmidt (sprzedaż pojedynczych numerów), I. Wollasella 6. — M. Dukas Nachf., Haasensteina i Vagler (także w Hamburgu, Frankfurtu, Berlinie, Lipsku, Bazylei i Wrocławiu). — W Paryżu Société Mutuelle de Publicité A. Loreite, directeur, Rue Rougemont 1. Ogłoszenia (inseraty) przyjmują Administracja „Nowej Reformy“ za opłatą od miejsca. Wiersz drobny pierwsza (poła) strona pierwszy raz 20 h., za każdy następny raz po 15 h. Nadciśnięte po 60 h. od wiersza za każdy raz. Długość publikacji po 2 kar. od wiersza. Układ tabelaryczny, cyfrowy, skomplikowany, piętrowy po 40 hal.

Załącznik do „Nowej Reformy“ (prospekt, cyrkularz, ogłoszenia itp.) przyjmują się za ceną 3 kar. od 100 egz. dla samojęzycznych, a 1 kar. od 100 egz. dla miejscowych pranumeratorów.

Sprawa Banku parcelacyjnego.

(Telefonom).

Lwów, 24 listopada.

Wczoraj przed południem sędzia śledczy Paklikowski przesłuchał aresztowanych dyrektorów Banku parcelacyjnego. Pierwszego sprowadzono do sędziego dyrektora Poznańskiego, którego przesłuchanie trwało całą godzinę. Dyr. Deskur oświadczył, że jest tak silnie podniecony, iż wprost nie może mówić, że więc zeznania swoje spisze i wręczy sędziemu śledczemu. W międzyczasie wezwano telefonicznie jednego z członków komisji likwidacyjnej, adw. dra Kollischer, którego Poznański prosił o obronę. Dr Kollischer odmówił, oświadczając, że obrona kolidowałaby z jego obowiązkiem członka komisji likwidacyjnej, poczem od obu aresztowanych odebrał klucze od kasy Banku.

Obrony aresztowanych podjęli się dr Grek i dr Rabner. Dr Grek wniósł do Izby radnej protest przeciw aresztowaniu obu dyrektorów. Izba radna rozstrzygnie tę sprawę na dzisiejszym posiedzeniu. Obiegają pogłoski, że aresztowani zostaną prawdopodobnie wypuszczeni na wolną stopę po złożeniu odpowiednich kaucji.

Sędziwo przeciw aresztowanym toczy się w kierunku zbrodni oszustwa, popełnionej przez fałszywe podpisy na wekslach, na których podpisywano włościan i przez fałszywe zestawianie bilansu. Szczegóły śledztwa i przesłuchania są, naturalnie, osłonięte urzędową tajemnicą.

Dalsze szczegóły.

Lwów, 24 listopada.

Do likwidacji Banku parcelacyjnego przyszło w roku 1909. W połowie tego roku wpłynęło do prokuratora państwa we Lwowie doniesienie prof. Grabskiego i p. Zamojskiego, z wezwaniem, by sąd z urzędu wglądał w sprawę Banku. Śledztwo, wówczas rozpoczęte, ciągnęło się do lipca b. r. Z początku prowadził je radca Obertyński, następnie sędzia Paklikowski.

W lipcu b. r. akta śledztwa zostały wręczone prok. Frankemu, aż wreszcie przedwczoraj widocznie na zarządzenie prokuratora przyszło do aresztowania dyrektorów.

Dyrektor Deskur od kilku miesięcy odnosił się do sądu z prośbą, by śledztwo, ciągnące się od roku 1909, narazie sfinalizowano; prosił też, by go przesłuchano, a nawet w ostatnich czasach przesał sądowi obszerny memoriał, stanowiący odpowiedź na orzeczenie znawców sądowych pp. Bodeckiego i Góry, którzy zbadałi wszystkie księgi i dokumenty Banku z czasów przed likwidacją i wygotowali referat, obejmujący 60 arkuszy pisma.

Krach i likwidacja Banku.

Lwów, 24 listopada.

Z początkiem roku 1909 byłoby doszło do zupełnego bankructwa Banku parcelacyjnego, gdyby nie akcja banków lwowskich z bankiem krajowym na czele. Wzięły w niej udział Bank hipoteczny, Zakład kredytowy dla handlu i przemysłu, Bank Związkowy i Gal. Kasa oszczędności. Wówczas w Banku parcelacyjnym było wkładek członków, przeważnie włościan, na sumę 2 milionów koron. Gdyby wówczas ogłoszono konkurs, chłopci straciliby wszystkie swoje udziały. Aby temu zapobiedz, wspomniane banki zagwarantowały u rządu pożyczkę dwumilionową. Z tej pożyczki wypłacono chłopcom oszczędności. Przedtem już zawiązał się komitet ratunkowy, który złożył kilkadziesiąt tysięcy koron. Najwięcej dał podobno pos. Din-Gosz.

Likwidacja Banku parcelacyjnego, prowadzona przez komisję likwidacyjną, niema ni wspólnego z obecnymi dochodzeniami sądownymi, zaś śledztwo sądowe nie będzie miało wpływu na tok likwidacji. Przed objęciem likwidacji przez komisję sąd zabrał wszystkie księgi Banku, tak, że komisja rozpoczęła urzędowanie zupełnie od nowa.

Do komisji likwidacyjnej należą pp.: dyrektor Banku kraj. dr Zgrójski i II dyr. Padewski, dyr. Banku dla handlu i przem. dr Steczkowski, dyr. Adamski, dyr. Fruchtmann, adw. dr Grzesik (syndyk), pos. Lewakowski, Tomaszewski, Fryling i dr Kollischer.

Likwidacja odbywa się prawidłowo. Wszystkie majątki Banku się sprzedaje i była nadzieja, że się do roku skończy. Udziały członków przepadały i prawdopodobnie członkowie będą musieli dopłacać.

Pierwszym prezesem Banku był prof. Jan G. Pawlikowski. Gdy jednak Bank przeszedł w ręce ludowców, ustąpił. Tuż przed likwidacją prezesem był dr Szymon Bernadzikowski, a jego zastępcą p. N. Ulmer.

Wczoraj po południu zjawia się w banku komisja likwidacyjna i poczyniła zarządzenia, aby czynności likwidacyjne nie były zatamowane. Dzisiaj odbędzie się także posiedzenie komisji likwidacyjnej.

Głosy prasy.

Lwów, 24 listopada.

„Gazeta Wieczorna“ pisze: Z latwo zrozumiałych powodów, aresztowanie dyrektorów wywołało w mieście wielkie zainteresowanie. Sprawa banku parcelacyjnego bowiem od czasu likwidacji przybrała rozmiary wielkiej afery polityczno-korupcyjnej na wzór machinacji francuskich. Piętno to usiłowały jej nadać pewne organy prasy pewnego stronnictwa ze względów politycznych. Zwłaszcza w ostatnim czasie zachodzono około sprawy, przy której chciano upiec własną pieczęć, partijną. Śledztwo prowadzono powoli, ale

stale w konsekwentnie wytkniętym kierunku. Kto choćby tylko powierzchownie przypatrzył się bankowi parcelacyjnemu, ten pojmie zaraz, że materiały śledcze musiały sprawę przeciągnąć nie bez zdenerwowania dla pewnych pańców.

Skomplikowany materiał buchalteryjny, będący przedmiotem śledztwa, oddano dwom znawcom, którzy przygotowywali odpraw półtora roku. Dotąd sprawa była w fazie dochodzeń. Badano, czy są czyny, kwalifikujące do odpowiedzialności karnej. Z chwilą ustalenia wyników dochodzeń, sprawa weszła w fazę śledztwa. — W pierwszej linii aresztowano dyrektorów Banku, przeciw którym wdrożono śledztwo. Sam fakt aresztowania nie stanowi jeszcze winy. Aresztowanie w ciągu śledztwa następuje albo z obawy matactwa, lub ucieczki. O ile słyhać, oędgajsze aresztowania były spowodowane drugim momentem, który o tyle jest dziwnym, że obaj dyrektorowie mogli kilkanaście razy uciec ze Lwowa.

Wrażenie w Wiedniu.

Wiedeń, 24 listopada.

W kołach parlamentarnych omawiano wczoraj żywo aresztowanie dyrektorów Banku parcelacyjnego Deskura i Poznańskiego. Niektórzy twierdzą, że aresztowania te mają podkład wybitnie polityczny.

Z Rady państwa.

(Telegr. „Nowej Reformy“).

Wiedeń, 24 listopada.

W Izbie posłów toczyła się wczoraj dyskusja nad ustawą o ubezpieczeniu społecznym. Jakiś mowa generalny przemawiał pos. Biały (ludowiec), który naprzód mówił po polsku, a następnie po niemiecku.

Ludowcy przeciw ubezpieczeniu.

Pos. Biały oświadczył, że idea ubezpieczenia społecznego musi być powitana z radością przez każdego przyjaciela ludzkości. Jednakże projekt rządowy bezwarunkowo nie odpowiadał oczekiwaniom. Ludność włościańska w Galicji nie miałaby z niego żadnego pożytku. W obecnym brzmieniu projekt ustawy staje się wprost niemożliwy do przyjęcia dla szerokiej warstw ludności. Mowa omawiał szczegółowo postanowienia obecnego projektu ustawy i stwierdził, że włościanie galicyjscy, którzy znajdują się w największej nędzy, nie będą w stanie znieść nowych ciężarów, specjalnie zaś właściciele gospodarstw rolnych poniżej 5 morgów, którzy w Galicji tworzą 70% wszystkich gospodarstw. Dochody tych włościan wynoszą 150 do 300 K. Będzie jeszcze więcej egzekucyj w Galicji, jak dotąd, bo włościanie nie będą mogli podobać obowiązki płacenia. Jest ironią, jeżeli się chłopu naprzód czyni niedarzem, by mu potem po 65 roku życia dać jałmużnę, jeżeli nie stanie się żebrakiem już przedtem.

Obowiązek meldowania dla chłopów galicyjskich ze względu na wielką liczbę analfabetów jest bardzo trudnym warunkiem. Z ubezpieczenia na wypadek słabości ludność włościańska w Galicji nie będzie miała żadnej korzyści, ponieważ z powodu wielkich odległości od siedzib lekarza kas chorych nie będzie mogła wzywać pomocy doktora. Także renta na wypadek niezdolności do pracy nie przedstawia żadnej korzyści dla chłopów galicyjskich, ponieważ renta ta płaconą ma być tylko za wypadki, które wydarzą się w przedsiębiorstwach. Chłop ma tylko pretensję do renty na starość, która jest bardzo mała i zupełnie się nie opłaca dla włościan. Projekt oznacza znowu konieczność pomnożenia liczby urzędników pocztowych i sądowych, oznacza więc wzmocnienie biurokracji. — Projekt, nakładający takie ciężary na ludność, nie może być przyjęty przez przedstawicieli włościan. Dlatego stronnictwo mowy, polska partya ludowa, będzie zwalczało to przedłożenie wszelkimi dopuszczalnymi środkami. — Na zgromadzeniach w ostatnich latach chłopcy wypowiedzieli prośbę, aby oszczędzić im tego dobrodziejstwa ubezpieczenia społecznego.

O język niemiecki w urzędach.

Minister Hochenburger odpowiedział na interpelację w sprawie dwóch okólników prezydenta krajowego w Lublanie, orzekających, że w sprawach, dotyczących służby wewnętrznej, należy się posługiwać językiem niemieckim. Minister oświadczył, że używanie języka niemieckiego jako języka urzędowego przy wszystkich sądach apelacyjnych sądu w Gracu polega na starych ustawodawczych zarządzeniach i na starym zwyczaju. W tem, o ile chodzi o używanie języka w wewnętrznych stosunkach, nie zmienia artykuł 19. (Głosy: Oho!). Nie mógł też ten artykuł nic w tem zmienić, ponieważ ta ustawa zasadnicza wyłącznie się odnosi do prawa językowego tych, którzy poszukują sprawiedliwości, nie zaś wewnętrznych urzędowania. Te okólniki nie dotknęły wcale nieograniczonego używania języka słoweńskiego w stosunkach koleżeńskich urzędników między sobą, bez względu na to, czy one odnoszą się także do spraw służbowych. Okólniki te nie zawierają nic nowego i mają wyłącznie na celu utrzymanie istniejącego od dawna stosunku.

Czy Ukraińcy są czy nie?

Na końcu posiedzenia pos. Kuryłowicz w zapytaniu do prezydenta zaznaczył, że w ostatnim czasie w urzędowych enuncyacjach i publikacjach prezydium Izby i rządu użyło się fałszywe nazywanie mieszkańców Galicji i Bukowiny, należących do narodu liczącego 4 miliony, którego nie ma ani w konstytucji ani w dzienniku ustaw państwa, ani też w spisie lu-

dnoci. Nazwa ta została w ostatnich latach przez kilku polityków tendencyjnie zmyślona. Mianowicie nazywa się galicyjskich i bukowiańskich Matorosyan (głosy u Rusinów: Matorosyan nie ma wcale), albo jak się od roku 1848 mówi Rusinów zmyślona nazwą Ukraińców. Mowca zapytuje więc prezydenta, czy zamierza w urzędowych publikacjach i enuncyacjach zaniechać używania tej zupełnie nieznannej nazwy narodu.

Wiceprez Pernerstorfer oświadczył, że przesydom Izby posłów nie jest w możności przekroczyć w używaniu przez partję nazwy takiej, jaką sobie ta partya sama dała.

Na tem posiedzenie zamknięto. Następnę posiedzenie we wtorek o godzinie 11 przedpoł. Na porządku dziennym jako pierwszy punkt sprawozdanie komisji regulaminowej.

Wiedeń, 24 listopada.

Na wczorajszym posiedzeniu Izby posłów w czasie dyskusji nad ubezpieczeniem socjalnem przyszło do bardzo ostrej wymiany zdań między partją ludową, która jest przeciwną ubezpieczeniu społecznemu, a socjalistami, zwłaszcza między posłem Białym a Diamantem.

Obecnie nastąpiła w obradach Izby posłów przerwa, która potrwa do wtorku, a to w tym celu, aby komisja budżetowa mogła załatwić tymczasem prowizoryum budżetowe.

Polepszenie bytu robotników państw.

Wiedeń. Subkomitet komisji dla funkcyjaryszu państwowych omawiał sprawę polepszenia bytu robotników państwowych różnych kategorii. Szef sekcji Homan przedstawiał podwyżkę płac, przeprowadzoną w ostatnim czasie dla robotników kopalnianych, poczem uchwalono wniosek o zaprowadzenie dla robotników górniczych 35-letniego czasu służby i przyznac im 25% podwyżkę płac.

Rząd a inwestycje kolejowe.

Wiedeń, 24 listopada.

W ciągu dnia wczorajszego przyszło do porozumienia między Kołem polskim a ministerstwem skarbu co do wniosku pos. Kollischer, który żąda podwyższenia żądanej pożyczki na inwestycje o 30 milionów koron, z czego 20 milionów ma być przeznaczonych na budowę wagonów, a 10 milionów na rozszerzenie sieci telefonicznych. Po długich rokowaniach minister skarbu zgodził się na podwyższenie tej pożyczki w żądanej wysokości.

Budowa wagonów pójdzie obecnie w szybkim tempie, albowiem zjednoczone fabryki wagonów przedłożyły rządowi ofertę na budowę 12000 wagonów w trzech latach. W każdym roku ma się wybudować 4000 wagonów. Spłata ma być również rozłożona na trzy lata. Propozycje te będą prawdopodobnie przez rząd przyjęte.

Konwent seniorów w parlamencie.

Wiedeń, 24 listopada.

Wczoraj wieczorem odbyła się u prezydenta Sylwestra konferencja, w której wzięli udział zastępcy Związku niemiecko-narodowego, Koła polskiego, Związku czeskiego, chrześcijańsko-socjalnych, Słowiańców, Wiochów i socjalistów niemieckich, celem utworzenia w parlamencie przychodzącej rady, czyli t. zw. konwentu seniorów, jak zaproponował prezydent Sylvester, na wzór konwentu seniorów w parlamencie niemieckim, a to dla utrzymania styczności pomiędzy stronnictwami i porozumienia się co do programu prac w parlamencie.

Hr. Stiirgkh, który brał udział w tej konferencji, położył nacisk na konieczność rychłego załatwienia prowizoryum budżetowego i przedsięwzięcia pierwszego czytania ustaw wojskowych jeszcze przed świętami. — Uchwały na razie nie powzięto.

Stanowisko Czechów.

Wiedeń, 24 listopada.

Hr. Stuerghk miał wczoraj po południu długą konferencję z prezesem Związku czeskiego dr. Fiedlerem w sprawie stanowiska Czechów przy głosowaniu nad prowizoryum budżetowym i w ogóle w bieżącej sesji parlamentu. Przy tej sposobności poseł Fiedler przedłożył hr. Stuerghkowi życzenia Czechów w sprawie regulacji rzek i dróg wodnych w Czechach, kolei lokalnych, rozszerzenia sieci telefonicznych i inwestycji kolejowych.

Następnie odbyło się posiedzenie komisji parlamentarnej klubu czeskiego, na którym poseł Fiedler zdał sprawę z przebiegu konferencji z rządem. Sprawozdanie to przyjęto do wiadomości, poczem rozpoczęła się dyskusja nad głosowaniem w sprawie przedłożenia regulaminu prowizorycznego i w sprawie prowizoryum budżetowego. Uchwały nie powzięto. We wtorek odbędzie się plenarne posiedzenie Związku czeskiego, na którym przedłożone będą ostateczne wnioski komisji parlamentarnej Związku czeskiego.

Revolucja w Chinach.

(Telegr. „N. Reformy“).

Frankfurt. „Frank. Ztg.“ donosi z Pekinu: Wiadomości o zamordowaniu Europejczyków potwierdzają się. Poza Europejczykami wymordowano 20 000 Mandzurów. Bitwa pod Hankau była bardzo krwawa,

gdyż na płeciu boju zostało 5000 zwłok, nie została jednak rozstrzygnięta.

Mocarstwa zastanawiają się teraz nad interwencją w Chinach przy pomocy Juanzikajia na rzecz utrzymania tronu. Wśród rewolucjonistów panuje coraz większa niezgoda. Ruch przeciw obcym przybiera coraz groźniejsze rozmiary.

Wojna, której nie było, a która być może.

(Telegr. „N. Reformy“).

Anglia przeciw Niemcom.

Londyn. Oświadczenie sekretarza stanu Kiderlen-Wächtera, złożone w komisji budżetowej parlamentu niemieckiego, jest przedmiotem żywej dyskusji w prasie angielskiej. Większość wpływowych dzienników wstrzymuje się od dalszej idących komentarzy, czekając na wyjaśnienia Greya, ze względu na to, że przedstawienie sprawy przez Kiderlen-Wächtera różni się znacznie od dotychczasowych opisów, podanych przez dzienniki angielskie. „Daily Tel.“ oświadcza, że z wywodów Kiderlen-Wächtera wynika, iż Europa przeszła tuż obok wielkiego niebezpieczeństwa strasznej wojny, w którą byłoby zawiązkanych przynajmniej 5 mocarstw europejskich, a mianowicie Austria, Niemcy, Włochy, Anglia i Francja.

Londyn. „Daily Telegraph“ i „Daily Graphic“ przynoszą artykuły wstępne o mowie sekretarza stanu Kiderlen-Wächtera w komisji budżetowej parlamentu niemieckiego. — „Daily Telegraph“ oświadcza, że jest naturalnem, iż Niemcy pragną rozszerzać swoje wpływy kolonialne, będąc najsilniejszym mocarstwem wojskowym i nie chcą dopuścić do tego, aby bez ich zgody zaszła jakaś zmiana na mapie świata. — W kwestyi marokańskiej każde inne mocarstwo byłoby też interweniowało. — Błąd leżał tylko w sposobie. Wystąpienie okrętu „Panther“ było groźbą, było jakoby uderzeniem pięścią w stół. Gdyby Francja albo Anglia były okazały ustepliwość, byłoby to słabością. Pismo twierdzi, że Niemcy najpierw zdążyli do podziału Maroka i do zdobycia jego południowej części. Anglia nie mogła dopuścić, aby jakakolwiek transakcja przysła bez jej wiedzy do skutku.

Ostatnie wypadki dowodzą, że stosunki angielsko-niemieckie muszą się albo poprawić, albo pogorszyć, gdyż takimi, jak są obecnie, nadal pozostać nie mogą. Jednakże żaden rozumny człowiek w obu krajach nie może sobie życzyć zastrzeżenia stonanków. „Daily Graphic“ sądzi, że obsadzenie portu Agadir wywołało w Anglii obawy i że groziło pokojowi europejskiemu. — Nic nie usprawiedliwia bezwzględności postępowania Niemiec w kwestyi marokańskiej. Jeżeli Niemcy rzeczywiście sądzili, że traktat w Algierca został naruszony, to powinny były inaczej postąpić.

Londyn. Biuro Reutersa donosi: Parlamentarny korespondent „Standardu“ sądzi, że oświadczenia, złożone w Berlinie, zawiakają sytuację i zmuszą prawdopodobnie Greya do dania dalszej idących wyjaśnień, niż to z początku zamierzał. Onegdaj wieczorem obiegła też pogłoska, że Grey przy najbliższej sposobności ustąpi.

Londyn. Lord Beresfort wygłosił wczoraj w Portsmouth mowę, w której, omawiając ostatnie przesilenie wojenne oświadczył, że jest on czasie wykorzystać doświadczenie i stworzyć rząd, by stworzył należytą siłę zbrojną dla obrony kraju. Podczas przesilenia wojennego, zdaniem mowy, nie można było nawet myśleć o należytym strzeżeniu zakładów okretowych i magazynów amunicji, brako też środków do strzeżenia.

Londyn. B. lord admirałcy Mc. Kenna oświadcza w „Daily News“, że nienasadnionem jest twierdzenie lorda Beresforta, jakoby flota nie była w lecie przygotowana.

Wrażenie w Niemczech.

Berlin. Prasa ciągle jeszcze zajmuje się dyskusją marokańską w komisji budżetowej parlamentu niemieckiego i oświadczeniem Kiderlen-Wächtera. Dzienniki zapytują, czy ogłoszenie wymiany zdań i not między rządem angielskim a niemieckim odbyło się w porozumieniu z rządem angielskim. W takim razie sytuację można osądzać spokojnie. Lecz jeżeli wbrew przyjętym zwyczajom Kiderlen-Wächter złożył swe oświadczenia w komisji budżetowej bez porozumienia się z Anglią, należy się obawiać dalszych bardzo poważnych zakłóceń.

Kolonia. „Kölnische Zeitung“ wywodzi w telegramie z Berlina, iż ogłoszone obecnie mowy Kiderlen-Wächtera mogą odeprzeć zarzut, jako-by Niemcy ustąpiły przed niedopuszczalnym wzięciem się Anglii. W ostatnich dniach pojawiły się w prasie angielskiej różne enuncyacje w duchu umiarkowanym i rzeczowym. Taka polityka byłaby dla Anglii najmniej korzystna, jak olbrzymia flota. Oczekiwane enuncyacje rządu angielskiego nie pozostaną zapewne bez wpływu na decyzję rządu niemieckiego. W każdym razie będzie się można z nich dowiedzieć, co rząd angielski myśli o sytuacji, której niebezpieczeństwo nigdy tak jasno się nie objawiało jak obecnie.

W Niemczech nie chciano wiedzieć, że w przeciągu nocy możliwy jest wybuch wojny między dwoma państwami bez istnienia jakiegokolwiek kwestyi spornej. Wogóle nie wieziono w to, gdyżby ostatnie wypadki, które

tak przekonywująco przemawiają. Od stanowiska, jakie zajmie angielska opinia publiczna, zależać będzie, jak się w przyszłości ułożą stosunki między Anglią a Niemcami.

Parlament niemiecki a sprawa Maroka.

Berlin. Biuro Wolfa zamieszcza dzisiaj uzupełnienie sprawozdania o posiedzeniu komisji budżetowej parlamentu w sprawie marokańskiej.

Pos. Bebel krytykował wysłanie okrętu „Panther“, co było groźbą, zwróconą pod adresem Francji i prowokacją Anglii. Mowca prosił o wyjaśnienie co do pogłoski, że z początkiem lipca rząd angielski zwrócił się do Berlina z zapytaniem, które przez 14 dni pozostało bez odpowiedzi. Odpowiedź z Niemiec miała być tak prowokująca, że wywołała znaną mowę lorda Greya. Także zachowanie się ambasadora niemieckiego w Londynie w rozmowie z Greyem było zupełnie niestosownem, tak, że Grey miał mu powiedzieć: W ten sposób nie możemy dyskutować; proszę iść do domu i najpierw się uspokoić.

Pos. Bassermann zarzucił, że Niemcy dopuścili do protokółu Francji nad Marokiem, a ponadto narazili się na niebezpieczeństwo wojny.

Pos. Neumann krytykował również postępowanie dyplomacji niemieckiej i twierdził, że w r. 1905 zaproponowano Niemcom ze strony Francji zajęcie Casa Blanka.

Pos. Westarbie nie uważa wyjaśnień rządu za wystarczające i występuje przeciw Anglii.

Sekretarz stanu Kiderlen-Wächter oświadczył, że żadne z zapytań, wystosowanych ze strony Anglii, nie pozostało bez odpowiedzi ze strony niemieckiej. Zaprzeczył, jakoby kiedykolwiek ofiarowano Niemcom ze strony francuskiej odstąpienie Casablanka. Utrzymanie niezawisłości sułtana marokańskiego okazało się niemożliwym i dlatego Niemcy zawarły obecną umowę.

Strasna katastrofa kolejowa.

(Telegr. „N. Reformy“).

Saumur (nad Loarą we Francji). Wczoraj o godz. 7 rano wydarzyła się koło stacyi Montreuil-Bellay strasna katastrofa kolejowa. Wskutek powodzi zawałił się tor kolejowy w chwili, gdy pociąg, przepełniony podróżnymi, wjechał na most kolejowy na rzecę. Most runął o rze i. Podróżni usiłowali ratować się, chwytając się drzew nadbrzeżnych. Katastrofa wzmógł fakt, że woda uniosła przedtem wszystkie łodzie i promy. Liczba ofiar jest bardzo wysoka. Szczegółów brak.

Saumur. Według dotychczasowych wiadomości w katastrofie kolejowej koło Montreuil-Bellay str. 10 zginęło 30 osób. Dotąd wydobyto 10 zwłok. Dwie lokomotywy, trzy wagony osobowe i trzy towarowe wpały na dno rzeki i zostały porwane przez fale z wyjątkiem wagonu, na którego dachu zdołano uratować 10 osób. Podczas akcji ratunkowej zginęła jedna osoba.

Paryż. W senacie odpowiedział minister robót publicznych na interpelację w sprawie katastrofy kolejowej pod Montreuil-Bellay, że liczba ofiar wynosi dotychczas 30 osób. 11 osób straciło życie podczas akcji ratunkowej. Śledztwo wykazało, że z powodu wylewów jeden filar mostu był podmulony.

Paryż, 24 listopada.

W czasie katastrofy kolejowej pod Montreuil-Bellay zginęło, według dotychczasowych wiadomości, 70 osób. Obawiają się jednak, że liczba ofiar dojdzie do 100. — Kto ponosi winę katastrofy, dotąd nie stwierdzono. Według jednej wersji, most na rzecę Thouet, wzbudził z powodu deszczów, zawałił się. Maszynista nie spostrzegł tego z powodu mgły, pociąg z całą siłą wjechał na most i spadł do rzeki. Według innej wersji, winę katastrofy ponosi budoik, który nie zbadał mostu i nie sygnalizował niebezpieczeństwa.

Ocaliło zdołało się tylko kilku podróżnych, jadących w ostatnim wagonie, który wsterczał z wody. Jeden z ocalonych opowiada, że wszyscy podróżni byli w głębokim śnie, z powodu czego wszelka możliwość ratunku była wykluczona.

Telegramy

z dnia 24 listopada.

Powódź, spowodowana przez Turków. — Frankfurt. „Frankfurter Ztg.“ donosi z Tripolisu: Zalew obozów włoskich pod Tripolisem został spowodowany przez Turków, którzy otworzyli ogromne rezerwoiry wody, znajdujące się w odległości 300 km od Tripolisu.

Rozruchy na Krecie.

Paryż. „Siecle“ donosi, że ludność Krety wezwana została, aby wybrać rewolucyjną reprezentację ludową.

Wojska rosyjskie w Persyi.

Rezt. Trzy bataliony pułku Saliang przybyły do Ensell. Londyn. W Izbie niższej oświadczył na zapytanie Grey, że obecna wysyłka wojsk rosyjskich do Persyi ma tylko charakter prze-

ściowy, ponieważ Rosya chce tylko zabez-
pieczyć przyrzeczone przez rząd perski zadość-
uczynienie.

Drożyna mięsa w Krakowie.

Kraków, 24 listopada.

Prawie bez zwrócenia większej uwagi prze-
szedł przed kilku dniami komunikat komisji a-
provizacyjnej Rady miasta, stwierdzającej, że
pomimo obniżenia cen towaru żywego
nie doznają żadnej niżki. — Ludność
miasta naszego jest tak przybita ciągle wzra-
stającą drożyzną wszystkich środków spoży-
wczych, z drugiej strony widzi na każdym kro-
ku taką wspaniałą rzeźnię i masarnię i bez-
silność zarządców gminy, że poprostu przestała
wierzyć, by jakiś zwrot ku lepszemu w tej
sprawie mógł nastąpić. A przecież gminy, a
więc Rady miejskiej zadaniem jest znaleźć środki
zapobiegawcze i uzyskać środki, zapobiega-
jące lichwie mięsnej, uprawianej u nas na szer-
oką skalę, tem bardziej, że po akcyi rządu cen-
tralnego dużo spodziewać się nie można. I pre-
zydium miasta, opierając się na uchwałach Ra-
dy miejskiej, powinno umieć doprowadzić rze-
źników i masarzy do obniżenia obecnych cen
mięsa i wędlin. Na podstawie urzędowego ma-
teryału statystycznego postaramy się wyjaśnić,
iż żądania nasze są słuszne.

Kilka miesięcy temu składano całą winę dro-
żyną na ciężkie zarządzenia namiestnictwa
z powodu przyszywania i zamykania wskutek te-
go targów. Po usilnych staraniach namiestnic-
twa wprowadzono pewne ulgi, spędy była w
porównaniu z miesiącami letnimi
większy się (w lipcu była rogatego było
na targu krakowskim 2144 sztuk, w sier-
pniu 1539, we wrześniu 2193, w październiku
2246), mięsa białego przywieziono róż-
niwiej więcej (w lipcu 72.117 kg, w sier-
pniu 67.872, we wrześniu 81.293, w październiku
97.341 kg), ceny żywego towaru ob-
niżyły się również (w sierpniu płacono
przeciętnie 101 K 62 h za 100 kg, we wrześ-
niu 105 K 40 h, w październiku 98 K 85 h,
w listopadzie około 95 K) — tymczasem w
Krakowie w stosunku do cen obowiązują-
cych przed 1 września b. r. podwyższyli
rzeźnicy ceny mięsa od 8—40 hal. (!) na 1 kg.

Jeszcze więcej rażącym jest postępowanie
rzeźników w sprzedaży mięsa wiewprzowego. Spędy
świń na targ krakowski przedstawia się, jak
następuje: w kwietniu b. r. przypędzono świń
2586, w maju 2960, w czerwcu 3525, w lipcu
3287, w sierpniu 4452, we wrześniu 4547,
w październiku 5231 sztuk. Stosownie do
tej podaży spadły ceny towaru żywego
ze 150 K za 100 kg, w czerwcu do 130 K
w listopadzie. Tymczasem tylko 9 rzeźników
na ogólną ilość 57 zniżyło nieznacznie ceny
wiewprzowiny, przeważna większość sprząda ją
po cenach wysokich, jak dawniej, a czterech
znalazło nawet za stosownie jeszcze podwy-
ższą cenę od 4—20 h na 1 kg!

Tak samo robią masarze krakowscy. Utwor-
zywszy w kilku ścisły kartel, drwią sobie pro-
stom z wszelkich narzekani i skarg publiczności
i ani halerca, cen nie zniżyli i zniżyć nie
zamierzają, pomimo zapytowań i przynaglań ko-
misji aprovizacyjnej. Na odnośne pismo prezy-
dium miasta żądali zwolnienia ankiety (!) w spr-
wie cen bydła.

Wiadomo powszechnie, że ceny mięsa i węd-
lin we Lwowie znacznie spadły, podniósł to
nawet minister Zaleski w swej mowie w par-
lamente i stawił prezydenta Lwowa innym
miastom za przykład. Spodziewać się należy, że
i prezydium naszego miasta zechce się poinfor-

nować pod wskazanym przez ministra Zaleskie-
go adresem, co trzeba uczynić, by niżką cen
mięsa i wędlin uzyskać.

Rada miasta stoi przed bardzo trudnym za-
daniem walki z rzeźnikami i masarzami, by bron-
ić ludności przed wyższymi cenami. Rada miasta i jej
komisja aprovizacyjna nie mogą się przed tem
cofnąć, jeżeli nie chcą stracić zaufania ludności.
Nikt nie może mieć za złe, jeżeli pośrednicy,
jakimi są w tym wypadku rzeźnicy i masarze
mają ze swej pracy pewien zysk, każdy oburzyć
się jednak musi, jeżeli niezorganizowane masy
konsumentów wyszukuje pewien odłam po-
środków w sposób krzywdzący niesprawiedliwy.
Oczekujemy więc z niecierpliwością uchwał ko-
misji aprovizacyjnej i Rady miasta.

Kronika.

Kraków, piątek 24 listopada.

Kalendarzyk kościelny: Jana od Krzy-
ża w. i Flory p. m.
Kalendarzyk astronomiczny: Wschód
słońca o godz. 7 min. 09; zachód o godz. 3 m. 46;
długość dnia godzin 8 min. 37.
Prognoza stacyi meteorologicznej
w Wiedniu: Przeważnie pochmurnie, niestale,
nieco ciepło, południowo-wschodnie mierzne wiatry.

Teatr miejski imienia Słowackiego:
„Upiory” (występ St. Wysokiej).

Referat p. Kędziora o kanałach galicyjs-
kich w sali Towarzystwa technicznego (ul. Stra-
żewskiego 1. 28) o godz. 7 wieczór.

Koncert symfoniczny Tow. muzycznego w sta-
rym teatrze o godz. 7.30 wieczór.

Zebrań „Polskiego Towarzystwa przyjaciół
Słowian południowych” w hotelu Drezdeńskim o
godz. 5 po południu.

Pogadanka w Straży polskiej (Floryjanka, 1)
o godz. 6 wieczór.

Wykład Bolesława Limanowskiego o ruchu
rewolucyjnym w r. 1846 w szkole nauk społeczno-
politycznych (ul. Wolaska).

Wystawa w Tow. sztuk pięknych otwarta od
godz. 11 do 4 po południu.

Wystawa przemysłowa w domu Towaryst-
wa technicznego (Straszewskiego 1. 28).

Teatr miejski we Lwowie: „Oficer gwar-
dy”.

O budowie dróg wodnych wygłosi dzisiaj o g.
7 wieczór w sali Towarzystwa technicz-
nego referat poseł Kędzior, zaproszony przez
Towarzystwo demokratyczne. Oprócz członków tego
Towarzystwa zaproszeni zostali na to zebranie, na
którem tak aktualna dla Krakowa i kraju sprawa
budowy poruszona, wszyscy członkowie Rady miej-
skiej, Towarzystwo techniczne, ekspozytury dróg
wodnych i w. i. Referat poseł Kędziora budzi po-
wszechnie zajęcie i zgromadzi wielką liczbę słu-
chaczy.

Jak już donosiliśmy, po tem zgromadzeniu, od-
będzie się towarzyskie zebranie w sali Towaryst-
wa demokratycznego dla uczczenia posła Kę-
dziora.

Z życia młodzieży akademickiej. W sobotę d.
25 b. m. odbędzie się w Kółku archeologicznym U.
J. odczyt p. Andrzeja Waanucha p. t. „Kultura
egipska”. Początek o godz. 3. Wstęp wolny.

Stawa zyszenie urzędników pocztowych w
Krakowie urządziła w sobotę dnia 25 b. m. w sa-
lach Klubu pocztowego (ul. Lubiec 1. 5) zabawę
tanceczną. Początek o godz. 8 wieczorem. Strój dla
pań wieczorowy, dla panów balowy. Muzyka wojs-
kowa 56 pp.

Wykład w Toynbee-hali, Towarzystwie szere-
zenia oświaty wśród żydów (ul. Podbrzezie 1. 4, I. p.)
wygłosi p. radca budownictwa, Stanisław Till, dy-

rektor krajowego Instytutu popierania rękodzieł
i przemysłu, w piątek dnia 24 b. m. o godz. 7 1/2
wieczorem wykład na temat: Popieranie rękodzieł
i drobnego przemysłu w Galicyi. Z zajmującego
i aktualnego odczytu skorzystają prawdopodobnie
szerokie sfery przemysłowców i rękodzielników ży-
dowskich.

Ze lwowskiej Rady miejskiej. Ze Lwowa te-
lefonują: Rada miejska uchwała na wczorajszym
posiedzeniu założyć 4 nowe sklepy z makiem, tak,
że miasto sprzedawać będzie teraz zamiast 800 li-
trów 2300 litrów młaka dziennie.

Uchwalono też zakupić w fabryce sanoczek 10
wózów do wywożenia śniegu z miasta. Wozy te
będą przyłączone do tramwajów elektrycznych.

Samobójstwa we Lwowie. Ze Lwowa tele-
fonują nam: Wczoraj odebrał tu sobie życie wystrza-
łem z rewolweru rzeźbarz Tomasz Łoziński.

Z okna III piętra w domu przy ulicy Bourliarda
skoczyła wczoraj po południu kobieta, z lepszej
sfery na bruk i zginęła na miejscu. Zwłok, do wie-
czora nie agnosowano.

Zniesienie general-gubernatorstw w Dumie.
Z Petersburga telegrafują: Duma obradowała nad
projektem zniesienia general-gubernatorstwa wle-
ńskiego i kijowskiego. Projekt przyjęto
według wniosku nacjonalisty Suwezyńskiego.

Postawie Parcaewski i Dymyza złożyli
protest podczas obrad nad paragrafem, którego mocą
wyjątkowo pełnomocnictwo general-gubernator-
stwa przerosło się na gubernatorów. Postawie ci za-
protestowali również przeciwko udzielaniu gubernator-
om władzy dyskrecyjnej w zakresie przedsta-
wiania nierosyjskich.

Postawie posłowie pociągają za dostateczne pre-
stawienie protestu wobec bezcelowości dyskusyj nad
poprzednim wnioskiem prowadzącym.

Projekt zniesienia general-gubernatorstwa war-
szawskiego nie umieszczono na porządku dziennym
z uwagi na nieobecność autora tego projektu, po-
śła Wojewokę.

Stypendya polskie dla Rosyan. Z Petersbur-
ga telegrafują: Podczas wczorajszych obrad w Du-
mie nad sprawą stypendyów w szkołach średnich
poseł Dymyza zaznaczył, że udzielanie stypendyów
winno być prerogatywą władz szkolnych. Obecnie
stypendya w guberniach zachodnich otrzymują
również Rosjanie. Poseł Zawisza na podstawie cyfr
wykazuje niesprawiedliwy podział stypendyów, nie
odpowiadający stosunkowi procentowemu uczniów
Polsków do Rosyan w szkołach średnich.

Przedstawiciel ministerstwa spraw wewnętrznych,
Zujew, oświadcza, że stypendya otrzymują również
katolicy. W odpowiedzi na to oświadczenie poseł
Zawisza odwołał, że katolicy otrzymują 3 styp-
endy, ewangelicy 1, mahometanie 1, prawosław-
ni zaś — 45.

Posł Harusewicz uważa sprawę asygnowania
pamiętnych sum za pozostałość zaciekłej walki
przeciwko Polakom na Litwie i z tego względu
żąda zniesienia tego asygnowania.

Pomimo tego głosów protestujących, będący przed-
miotem obrad artykuł projektu przeszedł większo-
ścią głosów.

Strajk krakowców. Z Wiednia telefonują nam:
Z 60.000 robotników i robotnic, zajętych przy kon-
fekcji damskiej, większą część strajkuje.

Operacja następcy tronu. Ze Sztokholmu te-
legrafują: Następcę tronu poddał się operacji śle-
pej książki.

Mianowania i przeniesienia w sądownictwie.
„Wiener Ztg.” ogłasza: Cesarz zmianował proku-
ratora dra Alojzego Sommer Brasona w Nowym
Sączu pierwszym prokuratorem.

Minister sprawiedliwości przeniósł sędziego pow.
Jana Rusińskiego z Dukli do Rzeszowa, sędziego
Jana Grucha w Dębicy zamianował sędzią pow.
z pozostałymi w Dębicy, przeniósł sędziów dra
Ernesta Truskolaskiego z Białej do Podgórza, Bu-
stachego Gärtnera z Chrzanowa do Podgórza,
Zygmunta Sadowskiego z Ropczy do Wieliczki, Ro-

mana Schwarzkopfa z Jordanowa do Biecza ze sta-
łem przydzieleniem do sądu pow. w Rozwadowie,
dra Fryderyka Zimmermanna z Nowego Targu do
Białej; zamianował sędziami ansultantów Tade-
usza Zawilńskiego dla Tarnobrzega, Kazimierza
Kurnikowskiego dla Chrzanowa, Henryka Pawli-
kowskiego dla Ropczy, Markusa Ameisona dla Roz-
wadowa, Władysława Kapę dla Mielca i Mieczys-
ława Baraszewskiego dla Nowego Targu.

Przepowiednia wojny na rok 1912.

Wiadomo, że wszyscy wróbiłi przepowiadają
ogromną wojnę europejską na rok 1912 lub 1913.
Podobno w księgach buddyjskich nawet wspom-
nia się o tem.

I chociaż pani de Thebes głosi, że Francya
wstępuje teraz pod znak Merkurego i ona też prze-
powiadała przecie, że lata 1913 lub 1914 będą
krwawe.

Do tych procew przybywa teraz nowa. Daje
je p. Mertwego w „Utro Rossii”. Autor twierdzi,
że wielkie wojny mają swoją peryodyczność —
powtarzają się bowiem co lat 40. Pochodził to ma-
stad, że w ludzkości w okresach cichych gromadzi
się taka masa energii, że w końcu wybuchną mu-
si. Gdy zaś wybuchnie, stwarza to w ludności ol-
brzymie podniecenie. Wpływa to ma na dzieje,
które się urodziły z matek tak zdenerwowanych —
i dzieje te później, dorastając, mają w sobie nad-
mierny zapas ekspansywnej energii, która dochodzi
do swego apogeu w wieku około lat 40. Są to
więc niejako fizjologiczne przyczyny wojen, poza
wielką polityką i ideowością. Dopóki ludzie roz-
wijają się normalnie, jest cicha polityczna, równo-
waga. Gdy nadmiar energii w końcu równowagę —
wybuchają krwawe wydarzenia.

P. Mertwego potwierdza swoją teorię przykła-
dami.

W Anglii w r. 1606 wybuchł spisek, krwawo
uśmierzony. W r. 1648 mamy tam rewolucyj i ścię-
cie Karola, a w r. 1688 wygnanie Stuartów.

W r. 1789 wybuchła rewolucya francuska, w r.
1830 mamy rewolucyj lipcową, a w r. 1870 ko-
munę.

W r. 1813 armia sprzymierzona zajmują Paryż,
w r. 1853 Francuzi zdobywają Sewastopol.
Rok 1905 przypada w Rosyi w czterdziści lat
po środkowym okresie dziesięciolecia wielkich re-
form i 80 lat po dekabrystach.

Rewolucya w r. 1848 nie stworzyła po 40 la-
tach innej — ale sama była skutkiem wojen na-
poleońskich — z przed przeszło lat 40.

Dzisiejsze naprężenie nerwowe, jakie się daje
odczuwać w Europie, posiada przyczynę: upłynęło
40 lat od wojny francusko-pruskiej — „dwóch wy-
padków, które z pewnością wytworzyły silne em-
ocye u matek francuskich i niemieckich, jak również
wśród pozostałej ludzkości europejskiej, wzburzonej
do ostatnich granic okropnościami, jakie się działy
wówczas”.

„Czterdziestolenni jubileusz wojny francusko-pru-
skiej nieubłagane stworzyły tę chwilę nadmiaru e-
nergii, która prowadzi do wojny europejskiej. —
Włosi nieco wcześniej, wskutek swej południowej
ekspansywności, przejawili swój nadmiar energii,
napadając na Turcyę”.

Ale oprócz okresów czterdziestolennich istnieją
w historii okresy stuletnie. Autor widzi je w hi-
storii Rosyi — i trzeba mu przyznać, że je bu-
duje sztucznie. Zastanawiają tylko następujące da-
ty: zwycięstwo Pskowa przez Batorego — r. 1511.
Dymitr Samozwaniec — r. 1611. Bitwa pod Pol-
tawą — r. 1709. Wojna z Napoleonem — roku
1812.

— A teraz — pyta autor — w którą stronę
się zwróci rosyjska energia narodowa? — i do-
chodzi do przekonania, że nie przeciwko Japonii,
ani Chinom, lecz przeciw Niemcom.

Rok 1912, będący groźnym stuletnim okresem

w historii Rosyi, jest zarazem okresem czterdzie-
stolennim wojny francusko-pruskiej. Więc według
teorii autora — wojna jest niennikniona. Ale tu
autor popiera swoje fantazy dowodami młej mi-
stycznymi, zwracając uwagę na politykę kolonialną
mocarstw, specjalnie na politykę Niemiec.

„Niemcy później niż inni wstąpili na drogę roz-
woju kolonialnego i dlatego ich kolonialne teryto-
rya w porównaniu są nieznaczne. Między kolonis-
mi ich Kamerunem i Zanzibarem leży szeroka pra-
strań Konga, zajęta przez Belgij i niewielki pas
posiadłości francuskich. Niemcy, dobijając się usta-
pienia części terytorium od Francji, jawnie dążą
do tego, aby stać się sąsiadami mniej potężnej ni-
litarnie Belgii”.

„Ale Kongo belgijskie i niemiecki Zanzibar leżą
na drodze komunikacyjnej Anglików ku północy
od przylądka Dobrej Nadziei do Egiptu. Droga ta,
umocniona niedawno przez wojnę z Boerami, bez-
warunkowo przejdzie przez całą Afrykę i spro-
wadzi czy wcześniej czy później wojnę między An-
glią a Niemcami, a co za tem idzie, również woj-
nę pomiędzy Niemcami a Francją. Niemcy wsta-
gną wtedy w nasze granice, w celu podtrzymania
Austrii, która według umowy trójprzymierza ob-
owiązana jest odsunąć nasze siły wojenne od po-
średniej pomocy sprzymierzonej z nami Francji”.

„Tak więc jakikolwiek były wyniki możliwej
wojny, zetknięcia się słowiańskiego i germańskiego
świata uniknąć niepodobna i bitwa grunwaldzka,
która pięćset lat temu zabezpieczyła słowiański
żnie rozwój samodzielnego, powtórzy się znów”.

Powższe, wprawdzie nieraz fantastyczne uwagi,
są ciekawe, jako odbicie nastroju, panującego w
pewnych kołach społeczeństwa rosyjskiego. Marzy
się tam o Grunwaldzie...

Odpowiedzialny redaktor i wydawca:
Michał Konopiński.

Kursa telegraficzne.

Wiedeń, 23 listopada. Kursy giełdy wiedeńskiej: Lo-
sy a) procentowe: Austriackiego zakładu kredytowego
z obl. pro. a roku 1890 3-pro. 302—, Austriackiego zakładu
kredyt. z obl. pro. a r. 1889 3-pro. 278—, Udegal. Du-
naja 1870 s. 100 str. 5-pro. 321—. Węg. Banku hip
po 100 str. 4-pro. 256-50. Pożyczka serb. prem. po 100 fr.
3-pro. 125-50. b) bezprocentowe: Budapeszteński (Basilia)
i str. 38—, Zakł. kred. dla h. p. po 100 str. 612—.
Clary str. 40 m. k. 188—, Lozy m. Krakowa 20 zł.
101—, Pożyczka m. Lublany 20 zł. 86-80, Palfy 40 zł.
m. konw. —, Czerw. krzyża austr. tow. 10 zł. 78-50.
Czerw. krzyża węg. tow. 5 str. 45-75, Lozy fund.
austriackie Radolfa 10 str. 71—, Salma 40 str. m.
400—, Tureckie oblig. prem. kolbi po 400 fr. 314-50.
Tureckie oblig. prem. kolbi po 243-50, Lozy kom. m.
Wiednia a 1874 roku 512—.

Berlin, 23 listopada. Austriackie banknoty 86-05. Spi-
rytus —.—
Paryż, 23 listopada. Renta 3-pro. 95-63, Mąka 31-80.
Frankfurt, 23 listopada. Austr. kred. 203-75. Kolej
państwowa 168-50. Disconto 190-50. Laura 171-50. Lo-
toreckie —.—

Wiedeń, 23 listopada. Zamknięcie wczorajszej giełdy
popołudniowej notowano:
Akcje: Austr. Zakł. kred. 610 —, węg. Zakł. kred.
843-50, Anglobanku 324 25, Uniobanku 633 —, Län-
derbanku 545 —, Bankverein 543 —, Bodencredit 18 09,
Galic. Banku hipotecznego 693 —, Akcje praskiego
banku kredyt. 718 —, Kolej państwowych 732 35, ko-
lej południowej 113 50, kolej północnej 49 75, kolej Czer-
niowieckiej 101 —, Alpy 338 50, Rima Muranyi 675 27,
Praskiego Tow. żelaznego 28 29, Fabryki broni 764 —,
Akcje tureckie tyt. 315 —, Gal. Karp. Tow. nafi. 770 —,
Obl. węg. indemniz. 90 str., Renta mełowa 91 80, An-
stria 91 80, Węgier. renta koron 90 70, 56-letnie
Listy Tow. kred. ziemk. 91 95, 4%, Listy Banku hip.
98 30, 4%, Listy Banku hip. 99 40, 4%, Listy Banku
hip. 110 —, 4%, Listy Banku kraj. 92 50, 4%, Listy
Banku kraj. 99 —, 4%, Gal. Obl. propin. 93 30, 4%,
Gal. pożyczki kraj. 1893 92 90, 4%, Pożyczki m. Lwowa
91 85, 4%, pożyczka m. Krakowa 90 25, Lozy tureckie
244 —, Marki 117 52, Ruble 255 —, Rosyj. pożyczka
103 50, Skoda 679 50, Powsz. B. depoz. —.—
Uspokobienie spokojne.
Wiedeń, 23 listopada. Cukier 39-50—39-60; 28-05—28-10
spokojny. Spirytus niezmienniony. Nafta niezmienniona.

Zakład artystyczno-kamienniarzki i budowlany
Józefa Kuleszy
asprzeźdł omentarza w Krak-
owie, posiada wielki wybór goto-
wych pomników z piaskowca, gran-
itu i marmuru. Podjął się
wykonania grobowców w miejscach
i na cmentarzach. Telefony 799,
386 257 0

SALON SZTUKI
w salach magazynu fortepianów firmy:
B. Gabryelska
Rynek główny 35 (Krzyżostory).
Dzieła najwybitniejszych malarzy polskich.
W niedziele i święta zamknięty.
0751 Wstęp bezpłatny. 2 0
Sprzedaż także na spłaty do 20 miesięcy.

Po 8 hal.
ciastka 375 9 80
Szewska 23.

Akademik
słuchacz filozofii, poszukuje lekcji pod
przystępnymi warunkami. Może przygo-
towywać do matury gimnazjalnej, real-
nej i seminarjalnej z łaciny, greki, pol-
skiego i niemieckiego i historii. „K. O.”,
Dębni, Podgórska 4. 355 4 0

ARTYSTYCZNE
skromne i wytworne
UMEBLOWANIE
Józef Sperling
Kraków, Dunajewskiego 7.
228 103 0

Za 1.20 hal.
1/2 kg. herbatników codziennie
świeżych 377 9 30
Szewska 23.

Duży pokój frontowy
na parterze z osobnym wejściem, do wynajęcia
od 1 grudnia. Wiadomość: ul. Karmelicka 25,
parter, II drzwi na lewo, od godziny 12—1
i od 4—5. 387 1 3

Pomocy
materiałnej kto udzieli kawalerowi, przy-
gotowującemu się do egzaminu profes-
orskiego (filologowi) na 1912 r. Aby
koryzystać z bibliotek, muszę przebywać
w Krakowie. Podjął się wszelkich mo-
żliwych zobowiązań. — Zgłoszenia pod
„Możliwe” poste rest. Kraków. 386 2 3

Uczeń VIII kl. gimn.
adziela lekcji języka niemieckiego lub
wszystkich przedmiotów pod przystę-
pnymi warunkami. Zgłoszenia pod **W.
J. K.** przyjmuje Administracja „No-
wej Reformy”. 327 5 0

Krawieczyznę
damską i bielizną nową przyjmuje i sa-
ma wykonuje niedrogo. Wiktoria Pod-
bielska, ulica Karmelicka 14, prawy
parter, oficyna. 233 35 0

Pożyczki hipoteczne
porady w sprawach dotyczących się Ma-
gistratów, Starostw, Namiestnictwa i
wogóle wszystkich Władz, udziela tanio
a sumiennie urzędnik fachowiec. Kra-
ków, Krowoderska 19, I p., na prawo.
8783 5 0

Za 1 kor.
1/2 kg. karmelków owocowych
Szewska 23.
379 9 80

Rządowo sprawdzona
fabryka wód mineral. sztucz. i specjalnych leczniczych
pod firmą
K. RZĄCA I CHMURSKI w KRAKOWIE
przy ul. św. Gertrudy pod Nr. 4
wyrabia pod kontrolą komisji Przemysłowej Tow. Lek. Krak. polecone przez tą Tow.
wody mineralne sztuczne
odpowiadające składem chemicznym wodom: BILINSKIEJ, GIESHÜBLERSKIEJ, SEL-
TERSKIEJ, VICHY, MARYENBADZKIEJ, HOMBURG, KISSINGEN, tudzież
specjalne lecznicze 18 46 0
jak: litowa, bromowa, jodowa, żelazista, kwarcowa, oraz wody lecznicze normalne
z przepisu Prof. Jaworskiego.
Sprzedaż ożastkowa w aptekach i drogueryach, — Conniki na żądanie franco.

Bardzo wielka ilość
osób polepszyła swoje zdrowie
i kalosce utrzymują przez użyczenie
PIGULEK PRZECZYSZCZAJĄCYCH
D- GAUVIN'A
Środek popularny od dłuższego czasu, ekono-
miczny, łatwy do użycia. Czyścąc krew, daje się
używać prawie we wszystkich chorobach chro-
nicznych jakoteż: liszaje, reumatyzm, przestrasze
histery, dreszcze, atakanie, zanik pokarmu u kobiet,
gruczoły, osłabienie nerwów, brak apetytu, w
wielkich zapaleniach, mdłościach, anemii, zlem
trawiceniu i powolnym funkcjonowaniu żołądka.
PIGULEKI GAUVIN'a są do nabycia w
wielkich ilościach w aptekach i w
w PARYŻU:
Faubourg Saint-Denis, 147

Zakład pogrzebowy „Concordia”
JANA WOLNEGO
Plac Szczepański 1. 2 (dom własny). — Telefon Nr 331.
Zakład podejmuje się urządzeń pogrzebowych, oraz sprowadzania swiok ze wszystkich
krajów europejskich. 11 282 0
w Krakowie jedyny, który posiada własny wyrób tramien.

Za 2 kor.
1/2 kg. czekoladek des. m. w o-
zobnym pudelku 9 80
Szewska 23.

Potrzeba chłopców
do oznoszenia dziennika. Zgłoszenia do
Adm. „Nowej Reformy” od 3—4, ulica
św. Anny 3. 367 9 0

Absolwentka
uniwersytetu przygotowuje do egz-
aminu wydziałowego, natury gimn., liceal.
i semin. z matematyki i fizyki. Zgło-
szenia listownie pod: M. K. M. przy-
jmuje Adm. N. Reformy”. 355 11 0

Słuchaczka 1-go roku
poszukuje korepetycji. Udziela również lekcyj
gry na fortepianie. Ceny przystępne. Zgło-
szenia: „Zajęcie 300” poste restante Kraków.
4958 2 2

Waleczki elastyczne
kit i gips
do zaopatrywania drzwi i okien od
przeciągów i zimna. 8554 3 3

**Największy wybór
latarek**
stajennych i ręcznych — polecają
REIM I SPÓŁKA, KRAKÓW.
9076

Hala licytacyjna
**c. k. Sądu powiatowego cywilnego
w Krakowie, ul. św. Jana 1. 3.**
W sobotę dnia 25 listopada 1911 r. i w dniu następnym o godzinie 9 rano
będą sprzedane:
Fortepiane krótki firmy Ant. Vollbauera.
Kraków, dnia 23 listopada 1911.
Blizsze szczegóły na tablicach w hali mieszczonych.

Założony w r. 1875
Zakład artystyczno-kami